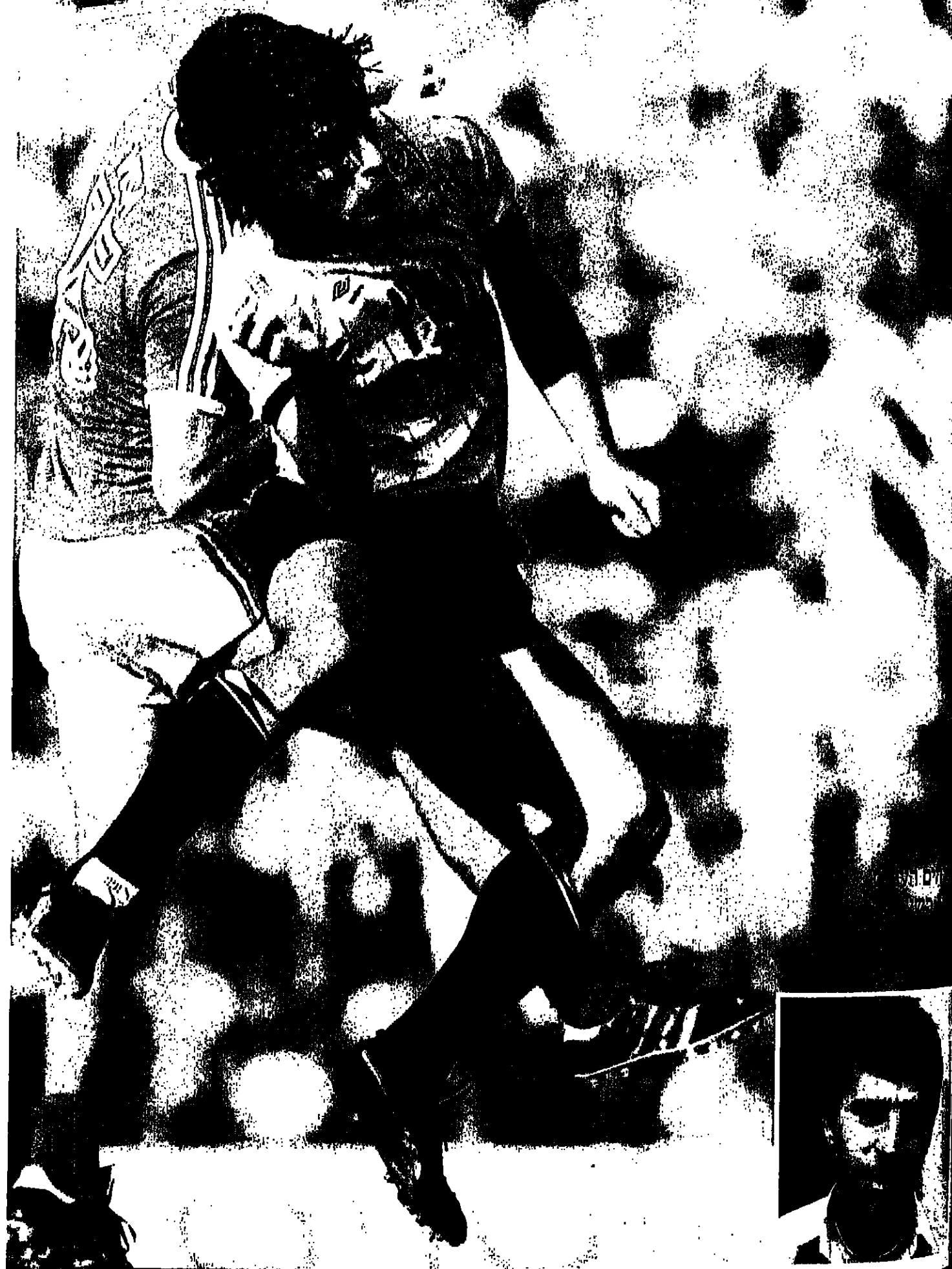

הכדור מהאחל

מחילה

סיסמה

עד 18
ועד חוג הצעירים
בדיסקונט

תכנית מיוחדת לסטודנטים
הנהנים מהטבות מגוונות:
■ שי נאה.
■ סיוע בבעיות מימון.
■ הנחות בשרותי הבנק.
■ הנחות ברשת בתי עסק
ובמופעי בידור ותרבות.

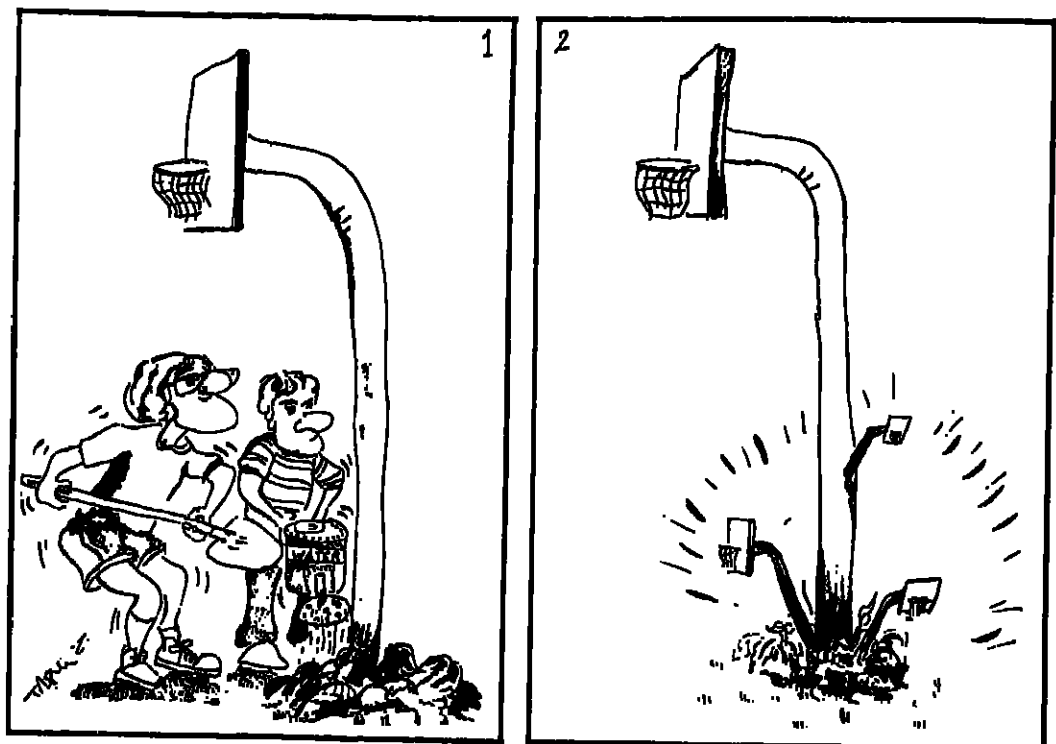
תכנית מיוחדת לחיילים הנהנים
מהטבות מגוונות:
■ שי נאה.
■ פנקסי שיקים חינם.
■ פטור מדמי ניהול חשבון.
■ כרטיס "כספומט חייל".
■ משיכת יתר.
■ הנחות ברשת בתי עסק
ובמופעי בידור ותרבות.
■ הלוואות עם השחרור.

תכנית מיוחדת לצעירים בגילאי
16-18, הנהנים מהטבות מגוונות:
■ שי נאה.
■ פנקסי שיקים אישיים חינם.
■ פטור מדמי ניהול חשבון.
■ כרטיס "כספומט צעיר".
■ הנחות ברשת בתי עסק
ובמופעי בידור ותרבות.

» בנק דיסקונט

דחה

5000

כותבים

Mr. Baruch Glibou
Tal-Uel
4 Hakadar Street
Matanya
Israel

Dear Baruch:

What an extraordinary surprise I just received! The picture of the Kilur Matanya team, was without a doubt, the best Spalding publicity piece I've seen in the ten years I've been at Spalding!

Best regards,

Jack E. Lacoy
Managing Director

עונת מתכתב שהתקבל במשרדו של ברוך גלבו, נציג "ספאלינג" בישראל

עוד הפעם...

ושבו, במעם המי יודע כמה זוכה מכבי ת"א בחר אליפות הליגה ובניע המדינה בכדורסל, ועל כך ברצו ניהל צער עמוק.

מדוע אין אנו זוכים לליגה מעניינת ומרתקת בכל ליגה אחת בארץ, שם המאבק על תואר האליפות פתוח ולא ייתכן מצב שלקבוצה אחת יש שליטה בלעדית ובלתי מעוררת.

אמנם ניתן לומר שהמאבקים בליגה ובגמרסל היו מרתקים ומעניינים, אבל זהו מצב החור על עצמו מדי שנה וכל מה שנותר לעשות הוא להכות ולקוות לשנה הבאה...אולי תקום לנו קבוצה שתגיש את מכבי מתאריה הנצחיים בכדורסל הישראלי.

יובל שור

ירושלמי משותף בימק"א צילום: רחמים ישראלי

10 שנים לא ראיתי פוסטר כזה!

איוו הפתעה יוצאת דופן...התמונה של אליצור נתניה היא, ללא ספק, הפירסום הטוב ביותר של "ספאלינג" שראיתי בעשר השנים שבהן אני בחברת...

ציקסי, אריה

שעשועי גולים

מה דעתכם להציע להתאחדות לכדורסל הגנת רעיון חדש: שי לוב שיטת שלוש הנקודות בהתאם למספר השערים שנכבשים במשחק.

ההצעה: נקודה אחת - תיקו; שתי נקודות - נצחון בהפרש של שער אחד; שלוש נקודות - נצחון בהפרש של שלושה שערים ומעלה.

צדיקה עזרא

ימק"א עד מתי?

קראתי בעתון שהיו 7000 צופים בגרבי" הירושלמי במחזור ה-21 בליגה. לדעתי היו שם 70 אלף. בכל אופן, זו היתה התרגשה שלי.

כבר לא אדבר על הקשיים המקובלים בביטחון וביציאות מהמגרש. בני רצה לקנות משהו. הוא נעלם ל-30 רקות. רק אחריכך סיפר לי שאנשים לא נתנו לי לחזור למקום...

בתרית בתרי קולק, לדעתי הוא ראש העיר הטוב בעולם. רק חטא אחד אי-אפשר יהיה לסלול לו: זה שבי-20 שנות

טור ראשון

נקודות אין משיגים בפה

התופעה ידועה וחוזרת על עצמה בכל שלהי שנה. אחי סיום העונה בכדורסל - מותרת הבמה פנויה לשחקני ולמאמני כדורסל, והללו מנצחים את השכלי בהכרזות של לפני ואחרי משחק. מכבי חיפה משחקת כמו בשנות המשיגים, אמר מנהל הפעל ת"א אחרי המרתון האחרון באיצטדיון רמת-גן. בא משחק שמניית גמר הבניע בגלומפילד והשוכנה של מכבי חיפה היתה נצחון על הפועל ת"א ותוך שעה: אם אנחנו מציגים כדורסל של שנות 50 - הפועל ת"א חוזרת לשנות ת"א...50.

הכרזות בעתונות עושות את שלהן. הקהל בולע בשקיקה כל מילה, כל משפט, כל התנצחות וזכה להנחה בשווה-לכן או בצבע ושאלת השאלה: האם בעקבות ההוצאות המפוצצות מושגות גם נקודות במלים אחרות? האם יש כוונה להוצאות? ולא רק זאת. בכל שבוע אפשר ללקט כמה פנינים מדברי שחקנים, אלה או אחרים, על שחקנים מקבוצה יריבה. הנוסח אינו תמיד ברדני במיוחד. יש המסתנינים מן הדברים - אחרי הפירסום. אך מנסיון - זה לא עור הרבה. רבים קראו את דברי הקישקוש וההבל מעטים קוראים את ההתנחש.

העתונות חייבים להימכר: הכרזות צריכות להיות רעיוניות. האם הכדורסלנים, המאמנים וכל הטובים את העני חייבים לשתף פעולה ולשחק ליד התקשורת? כאשר תקשורת אנחנו אמרים: לא.

אפשר גם להגיב בצורה תגובתית. אין צורך בכל אותן מלים מופוצצות, שאין מאחוריהן כיסוי.

השומר ממנהטן

THE PROTECTOR

עם: ג'קי צ'אן ("אגדובים מצחיקים") • דן איילון

בכורה ארצית מיום חמישי 17.4

"אלנבי" תל-אביב

חמושי: 5, 7.30, 9.30 ★ ליל שישי: 10 מוצ"ש: 5, 7.30, 9.30 ★ חול: 5, 7.30, 9.30

הפצה: שבעה מכתבים

נכשלה...באוויר...נצחון
אין כוח שיכול למצוא בעצמו

מיקי ביקש דחייה ל-4 שנים...

מסורת במעמד הכדורסל של מכבי ת"א, היתה בשנים האחרונות לגורם מכריע בצמרת הספורט הישראלי. כותרת האליפות שבו זכותה מכבי בפעם ה-27 וה-17 ברציפות וגביע המדינה השוכן דרך קבע בארון הספרים של מכבי ת"א, היתה בשנים האחרונות לגורם מכריע בצמרת הספורט הישראלי. כותרת האליפות שבו זכותה מכבי בפעם ה-27 וה-17 ברציפות וגביע המדינה השוכן דרך קבע בארון הספרים של מכבי ת"א.

סוף כל סוף הצליח בורה סטאקוביץ' גם להכניס את שתי ברקוביץ'... צילום: עדי אבישי.

דיוויד מורמן, האיש החדש בתמונה של מפעלי "עלית" ומכבי ת"א. צילום: עדי אבישי.

אורנים" בת"א, לרגל סיום העונה וזכייתה של מכבי בדאבל. היתה זו גם הזדמנות מצוינת להציג את דיוויד מורמן, מראשי החברה, שנטל על עצמו משימה נוספת לתמיכה המאסיבית של החברה במשחקי האלופים: להפיק מראש שיתוף קבועים למשחקיה של מכבי ת"א, בכל המפעלים. היה שם גם אורח נכבד מאירופה, היוגוסלאוי בורה סטאקוביץ', מוכ"ל ההתאחדות הבין-לאומית לכדורסל ונכ"ל הנחשב לבוס הגדול של הכדורסל האירופאי והעליון. זה מסמל את המעמד המיוחד של מכבי ת"א. סטאקוביץ' נמסר את מיקי ברקוביץ', "המסמל של מכבי", כדבריו. מיקי מציין ניצול את ההזדמנות להציג בפני של המוכ"ל האורח את "המסמל הפרטי" שלו: אותו של, המצפה לביקור החסידה. "לא הקמנו בשתי השנים האחרונות את נבחרת אירופה, משום שלא היה מעמד מסוים אנו מחכים למישהי של מיקי, כינור כמה שנים..." אמו סטאקוביץ' מיקי ביקש עוד 4 שנים. מודרי ווונג.

ביקור הלהקה של אליצור באילת

באילת אהבים כדורסל. במיוחד את אליצור נתניה האטרקטיוויות. כדי להעניק לחובבי הסלים בעיר הקטנה הדרומית משהו מעולם אחר, אירחו מנהל הפועל אילת עו"ד נוי סגל ומאמן הקבוצה אביהו גורנברג, כמה משחקני נבחרת ואת המאמן ויסי הרדי, שנתנו לילדי המקום ואהלי הכדורסל בעיר הצגת כדורסל של סוף שבוע. וילי סימס, טוי פויר, קארל נברסון, דני ברכה, ג'ימי חול והכדורסלן "המרוחק" ג'וליוס וויין, שאינו משחק בליגה, הופיעו במקום בהקטנות ובריחותם לעבר הסלים. הדברים במיוחד

ג'וליוס וויין מעניק דגלון לילד אילתי שהצטיין בתחרויות קליעה. באמצע - מאמן אליצור ויסי הרדי, משמאל - דני ברכה. מודרי ווונג.

נשות הכדורסל משמאל - צבי וילינגר, לידו - המאמן יוסף עמרם.

חני ווונג, קדימה בגומיה.

הכדורסל של הפועל חולון. ב-1970, במסע עם הקבוצה לנעה, ראה משחק בין לאומי בין מצ'סטר-יונייטד להרטה בלון. במשחק מוקדם, לחימום האוירה, לעניין למעלה 40 אלף צופים, התקיים משחק נשים בין נבחרות דנמרק ואוסטרליה. וילי נדלק. הרמה שהיא ראה שם היתה מעולם אחר. מיד עם שובו לארץ החל לפעול להקמת ליגה מקומית לכדורסל נשים. התחלה היתה מיל"ן. יצחק מיל"ן, מועדון ישראלי לכדורסל נשים, יצירה - שם החברה המאמצת. האטרקציה בראשית שנות ה-80 היתה גדולה, כך גם לב כל רואיהן. הרבה סימפטיה

המתאבק הנלחם במחלת הסרטן

מתאבק היהודי-אמריקני ג'ף בלאטניק, 28, היה אחד ספורטאים הגדולים של אולימפיאדת לוס-אנג'לס. רק לאחר שובה במדינת הוזהב, נלה כשדמעתו בעיניו: "אני מאבד את מלחמה אחת מול מלחמה אחרת". מאז זכה להמשך ולתחרות במדינת הוזהב האולימפית בסגנון יווני רומי, לא השתתף בתחרויות. באחרונה הירבה לנאום בערבים מיוחדים שבהם נאספו תרומות בעיקר לשיקום חולי סרטן דם. "כאשר אחיה נכון לחדש הופעו על המיזרון אומר לכם, רבותי העתונאים: 'הנה הוזהב שיש גם חיים אחרי הסרטן'".

ג'ף בלאטניק מונח בידי המתאבק היפאני רוקי אוקי, אחיו הופעה בשוק לניס תרומה לטיפול בנפגעי סרטן הדם. צילום: אי.מ.

יבוא השחקנים הגיע גם ליפאן

למושג "ליגה למקומות עבודה" יש ביפאן משמעות אחרת מזו המקובלת אצלנו. שם, במדינה שבה מתנהלת תחרות קשה מאד בין ענקי התעשייה, ספורט הוא בינוס רציני מאוד. המפעלים הגדולים מנהלים מלחמת חרמה ממש במטרה להיות בחדשות. זה עולה אמנם בכסף - אך תמורת זאת הן בחדשות ויש להן פירסום רב. החידוש האחרון כאן מדהים: החברות שלהן הקבוצות השונות, החלו עתה לייבא כוכבים מחו"ל, כדי לחזק את השורות התחרות על רכש כוכבי הספורט גדולה. בין השמות שמכבים בליגה זאת ניתן עתה למצוא את כדורעמית נבחרת ארה"ב לאולימפיאדה, דון מיג'לס וסוזן וודסדה. לפני חודשים מנה במהלך משחק בליגה היפאנית, פלו הימן, הכוכבת מס. 1 של הנבחרת האמריקנית בלוס-אנג'לס, אותה הודרך להצלה גדולה המאמן הישראלי אריה ולינגר. סוזן וודסדה - שחקנית של ענק התקשורת והמחשבים NEC. בקבוצת הכדורסל של טושיבה החינוכית הללו, שבחרו לעצמן חוכמי הנוגד, אולי, את התדמית הנשית - לשמש כגשר ליחסים הדדפולמטיים עשויים, אולי, להרקס בין ישראל למדינות הנוש המערביים.

ג'ף בלאטניק מונח בידי המתאבק היפאני רוקי אוקי, אחיו הופעה בשוק לניס תרומה לטיפול בנפגעי סרטן הדם. צילום: אי.מ.

סוף כל סוף הצליח בורה סטאקוביץ' גם להכניס את שתי ברקוביץ'...

סוף כל סוף הצליח בורה סטאקוביץ' גם להכניס את שתי ברקוביץ'...

מה היה/יהיה

עמנואל רון

מיטר לורימר, המציעות של חנוך ואולסון היוו את חנוכייה

ליברפול - אברטון עד לדקה ה-90

פירו לורימר, אני יודע שיש לי עכשיו צוות אחות על הראש, אבל כל זאת - איך אתה מסביר את מה שקרה למנצ'סטר יונייטד? - היתה להם התחלה מצוינת וכולם חשבו שהם לוקחים את האליפות בקלות, אבל בליגה באנגליה אין דבר כזה שנקרא 'בקלות' וחנן מזה אני חושב שהפציעות של רובסון ואולסון הרגו אותם, אלה לא סתם פציעות. רובסון הוא אחד השחקנים הטובים ביותר בעולם, וכל קבוצה היתה נשברת מפציעתו שלו, כאשר הוא כל העונה. און ואוף, הם פשוט לא התאוששו מזה. יש המאבק עכשיו הוא בין ליברפול, אברטון וווסטהאם. מי תחיה האליפות? - אני מהמר אל אברטון. הם נראים לי הטובים ביותר. אני לא רואה את ווסטהאם כמועמדות רצינית ולדעתי יהיה מאבק קשה ומתוח בין ליברפול לבין אברטון עד הרגע האחרון. הייתי הרבה יותר בשלים.

חנוך סטלמן: מי שמחקיק - זוכה. ומסוכן יותר מ'4'3'3. הכל תלוי בקבוצה. אחרי מה שעבר עליכם בשבת, יש לך עוד ספק מי תהיה האליפות השנה? - תשמע, הטבלה לא משקפת לעולם, אבל יש עוד שישה מחזורים לסיום הליגה ואני אפשר לקבוע מה יקרה. יש תגודות קיצוניות לשני הכיוונים והכל עוד יכול לקרות. מה שקרה בשבת האחרונה לא אומר שום דבר. זו חוכמה קטנה מאוד לבוא אחרי שבת כזאת ולסכם את העונה, חוכמה קטנה אבל טיפשות גדולה.

שוף לא נולד עם התקפה ביד

חנוך סטלמן, בשבועות שעברו התמודדה קבוצתך הפועל באר שבע נגד מכבי חיפה והפועל תל אביב. גם אתה חושב ששיטת ההגנה של דוביד שוויצר משתה את הרגל מול השיטות ההתקפיות של שלמה שרון? - אני חושב שאין כאן הבדל בין שיטות אלה בין חומר של שחקנים. אני מסכים שהתקפה עדיפה על הגנה, בכלל בחיים - מן שמתקוף זוכה. אבל מדובר כאן בשתי קבוצות עם חומר שחקנים שונה לחלוטין ולכן גם ההבדל בשיטות המשתה. כן, אבל גם כאשר דוביד היה בבית ירושלים הסיפור חוזר על עצמו. זו כבר השנה השלישית שהיא כנראה מרים ידיים בעימות הפנימי עם שוץ. - אני לא חושב שדוביד הוא חסיד ההגנה ושרף נולד עם התקפה ביד. זו שטות לחשוב כך. חיפה קבוצה עם יותר שחקני התקפה, זה הכל. חוץ מזה, לפעמים 4'4'2 התקפי

בנית"ר ת"א אין הסתדרות

אניגדור מוסקוביץ, מנכ"ל בנית"ר מקריית ארונה בקבוצות המועל - לבית"ר תל אביב בעונה הקודמת. זה לא מעבר חריף קצת? - לא. אני לא מערב פוליטיקה בספורט. מפלגות בספורט לא מעניינות אותי. היית עושה את זה אלמלא נכחית כל כך בהפועל תל אביב ובחפועל דמתי? - תשמע, במילים עדינות אני מאוד לא מעורר ממה שקורה שם בקבוצות הפועל. זה לא שיהי השלמות אלא בדייק ההיפך. סבלתי מספק. ומבחינך תצמח הגאולה? - הירושם שלי הוא ששם מגדלים את העניין אנשי עסקים ואנשים שמבנים בכדורסל. לא אותם פעילי הסתדרות שאתה יכול לדרב אותם על כל נושא שבעולם, רק לא על כדורסל. אני מאוד מרצה מהיחס שלהם. הם מגדלים אתי משא ומתן, חונן ולא קופצים מעל המותן, לא מבטחים יותר ממה שיש להם להציע. זה סוד ההצלחה. אני בטוח שביום בו תתחיל המפלגה להתערב במה שקורה באליצור נתניהו הקבוצה הזאת תישוג מאה צעדים אחורה. כל עוד פעילי הסתדרות ימשיכו להתערב בכדורסל, הקבוצות של הפועל בחיים לא יוכלו להגיע להישגים. חוץ מזה, אני מתאר לעצמי שיש שם בבית"ר

אניגדור מוסקוביץ בקיבוץ אומרים לי תעשה מה שטוב לך.

השופטים - כעיים בכתח

תהלה איגוד השופטים קיבלה לפני שלוש שנים החלטה חד משמעית, לפיה אסור לשופטים לקבל מקבוצות או נילונים אל הקבוצות כרטיסי הזמנה למשחקים. המעשים להתחלטה: קבוצות התלוננו על תופעה זו וחלקן אף הורו כי הן נותנות כרטיסים לשופטים כדי שאלה לא יכעסו עליהם... אך החלטות לחדר ומציאות לחוד. יתכן ולא הייתה מתייחס לכך. אך התופעה לבשה ממדים מוגזמים והשופטים איבדו כל אמת מידה בושא זה. הדבר אינו לוחן של הקבוצות - אך אף אחד אינו רוצה לייב עם שופט בגלל מספר הזמנות. מה עוד שלרוב באה הבקשה זמן קצר לפני שהשופט אמור להתחיל בניהול המשחק... המקרים מדברים עצמם. לא מוזמן ויתקלי בחיים לימקוביץ במגרשה של מכבי יפו, שם עמד לנהל את המשחק עם הפועל ת"א. לא יאומן - אך 20 דקות לפני המשחק היה השופט עסוק בנסיגות להכניס את מקורביו למשחקו לפני שבוט נערך משחק הפועל ת"א למכבי חיפה. במה היו השופטים עסוקים לפני תחילת המשחק? - נחשתם: בגינם כרטיסים חממה. השופט הראשי, יעקב שיינר, קיבל עני כרטיסים ממכבי חיפה לשער מס. 1. הקוק, מריק עמרן, קיבל כרטיס פחות טוב מהפועל ת"א. משה אשכנזי, שניהל בשבת את משחקו של הפועל עם בית"ר ירושלים, חופש אף הוא כרטיסי חממה. כל זאת לפני המשחק, כאשר כל מי שהיה שם עקב אחר העשה.

כדי למנוע הישנות תופעות אלו, ומה שיותר חשוב, לזות שפתיים, חובה על איגוד השופטים להקפיד ששופטים לא יקשו ולא יקבלו כרטיס חממה מקבוצות. התופעה, כעניים בפתח כדי לקבל כרטיס חממה - לא מסיפה להם כבוד.

ברחים, בורחים, ולמי זה איכפת?

הישראלי, אך בלעדית אפשר להתקיים. בלי קהל - אי אפשר להחזיק מעמד. אין קיום. יציעים ריקים גורמים, בין השאר, לירידה ברמת המשחק. בלי אווירה - אין כדורגל ראוי לשמו.

הגיע הזמן שגם השחקנים יתרמו משהו להחזרת הצופים למגרשים. העסקנים לא מסוגלים לכך. אם השחקנים לא יעשו זאת לא יקבלו משכורת כי לא יהיה ממה לשלם. כצעד ראשון - עליהם להפסיק לכער את הכדורגל בהתבטאויות המרתיקות צופים, הרואים באלימות מילולית פגע רע ממנו יש להתרחק ולכן גם את ילדיהם אינם שולחים למשחקים. הכדורגלנים מתבקשים לרחוש יותר כבוד למקצוע ולא להשמיע תירוצים עד בלי די. אין לי ספק שיש מקום רב לשיפורים בתחומים אלה, שהם האלף בית של הכדורגל והקהל. אם לא יעשה לתיקון המצב תוך שנה - תהינה קרחת גדולות עוד יותר ביציעים ואז יהיה כבר מאוחר מכדי לתקן. קיים חשש סביר שכל קבוצות הליגה הלאומית בכדורגל גם יחד - תמכורנה כמות כרטיסים כה דלה עד שענף הכדורסל יצחק מהן...

חיים לימקוביץ. כאן לא מדובר בהזמנות. משוט מבקש שיהיה סדר במגרש...

דו"ח המבקר: שומחה מוקדמת

לפני שבוע התפרסם דו"ח מבקר ההסתדרות לגבי אגודת הפועל ת"א. גם לאנשים האופטימיים ביותר, היה תוכן הדו"ח בבחינת הפתעה. ממש ויהול למופת בחשונות למה שקרה במועדון. יש המייחסים את הדו"ח הפוסר לסביבות מליטיות והסתדרותיות. אין ספק שיש בזה

כדורגל +

א. טבק

משהו. מאידך - שמחת כמה מהאנשים שהדו"ח מתייחס אליהם - מוקדמת. הסיבה: קיים דו"ח נוסף הנשמר בסוד. העותק היחיד שלו נמצא בידי מחזיק תיק הפועל בהסתדרות, יעקב שיינר. הסוד דלף במקרה. מקידת המבקר סיפרה עליו למי שלא היה אמור לדעת. היא סברה שבגלל מעמדו של האיש - מותר לו לדעת... עתה נעשית פעולה כדי שהמבקר החדש, ופתלי בלומטל, יאפשר עיון בדו"ח לכמה אנשים כדי שידעו למה לצפות בעתיד הקרוב. נראה כי בדו"ח ישנם מימצאים שמדו"ח הטבע היו צריכים להיות בדו"ח הרשמי, אך משיקולים שונים נמסרו בדו"ח נפרד.

דבר אחד בטוח: מלחמות היהודים בהפועל ת"א לא נפסקו, שכן בכל יום צץ ונעלה מימצא חדש הנוגע לתחום הכספי. לפני ימים אחדים התגלתה המחאה כספית שחורה תוך ציון: "אין כיסוי". הכסף, תמורת ההמחאה, ניתן מוזמן לעסקן שלא דיווח על כך. עתה נמצא הנושא בטיפול משפטי.

בהפועל מתכוננים כבר לעונה הבאה. לפחות בתחום ההנהלה. לפני שבוע הוצע תפקיד יו"ר מחלקת הכדורגל לחיים צמר, המציע היה מחזיק התיק אלי מילר, וסוכם כי עד סוף החודש ישיב צמר להצעה. היחיד מבין חברי ההנהלה שיושאר בתפקידו יהיה אברהם מזרחי, כנציג מפ"ם.

השקד לא ליאן ק.

ליאן קונסטנטינובסקי בקבוצת מכבי יבנה, ספק רב אם זו תחתם עימו על חוזה לעונה נוספת. ניתן להסיק זאת מפניית "האיש הזה" של יבנה, שלמה סוויסה, למספר מאמנים פנויים, לא וכה סוויסה לתשובה חיובית. דברים אמורים לגבי מאמן הפועל כפר סבא ויסים בכר. נודע כי בכר היה מעדיף לאמן בעונה הבאה קבוצה אחרת. אולי על רקע זה, אפשר להבין פניית איש המקורב להנהלה ליאן קונסטנטינובסקי אצל את הדופק. מכבי ת"א תחליט רק בסוף החודש מי יאמנה בעונה הבאה. מניוחיו של שמעון שנהר עלו במעט. עובדה: בפעם הראשונה וזה לקבל כרטיס חממה ל...כדורסל. היה זה משחק הגמר על גביע המדינה. מי שרוצה - יכול לראות בכך את וסימן... גם מצבו של דרור בר נור בהפועל פ"ת לא ברור. קיימת נטייה להחליפו - אלא אם יסכים להורדה נוספת בשכרו. בתחילת העונה הסכים כבר להפחתה. המועמד להחליפו במידה שגורא שמוגל יושאר, הוא מאמן הנוער אברהם גרנט. לגורא נאמר במפורש כי אם יקבל את תפקיד המנהל בנבחרת הנוער או הבוגרת - יופחת שכרו בקבוצה, שכן הפועל פ"ת לא תעמוד בדרכו לקוד על שתי התחנות.

סדרת האליפות

שמישים פתח

ארבע הראשונות בליגה בכדורעף שנתיימה עתה הן קבוצות עירוניות - מבתיים, כפרסבא, קריית-אטא, אליצור ת"א - ,אזורי השינה" של ת"א וחיפה ■ השינוי מבשר תחילתו של עידן חדש, אולי אף מהפכני, לאחר שהקבוצים איבדו את השליטה בספורט שנחשב תמיד, "שלהם" ■

אבי פלר

עם סיום עונת הכיכור, בה נבכשה הפיסגה ביד ארבע עירוניות - הפועל בתים (אלופה וגם גביע), הפועל כפרסבא (שנייה), קריית-אטא (שלישית) ואליצור ת"א (רביעית) - המסקנה המתבקשת היא, שהעניין עומד בפיתוח של עידן חדש. המשחק שנולד בארבע לפני 10 שנה, מתחיל עתה להיות יותר לתורם עת הציבורית.

הסיבה להתפתחות זאת: המעבר הסביר של הכוחות הפועלים בכדורעף הישראלי, מהקבוצים למרכזים העירוניים צמודי האוכלוסיה, אל "ערי השינה".

ראש העיר: הספורט המוביל

אהוד קינמון, ראש עיריית בתים, מעורב בפרספריס כנעשה בעירו ובקבוצת הכדורעף שלה. מיליון דולר השקיע העיריה בשנתונים האחרונות במרכזי ספורט. זו היצאה השניה בגודלה אחרי תפקיד ה"הינדו", אומר קינמון. גיבר בעליל שהוא גאה בחישה בעצמו גותל לכן כי

אהוד קינמון. "שדוף" על כדורעף.

סוי בכל הדרגות. בספורט חגור ער הבין לאומי כנשים שאיחזו לא מכבר, הוכרתי בנאום ברכה את זכיות המועדפים באליפות - וכל הצופים חרצו ממושכות. חרייה מרגשת, לדעת, אין לבתי ים סיכוי להישג מזהים כזה בענף אחר. זה ההישג הלאומי הגדול ביותר שהיה לעירוני. יש סיכוי שהוצלחה תביא לכך שהכדורעף יהיה הספורט המוביל בבתים ועל העיריה לתת ביטוי הולם לכך, ותר שיתוף פעולה עם גורמי מים כלכליים כדי לשמור על הישגיה.

"קמט" בתים יעקב חשק בפתחו של עידן חדש.

הכדורעף כבש את "ערי השינה"

ספק שמונה קבוצות עירוניות ארבע שנותיהן מהקבוצים מצביים את הכדורעף בפיתוח של תקופה חדשה, עם פוליה להשגים טובים יותר ולהצלחות גם בזירה האירופית.

ועד סיבה לשנייה הנכונה: גישה חדשה וראיה אחרת מושגתה בעבר. אין זה סוד כי שליחי התנועה הקיבוצית, המהווים עריון רוב בכדורעף, תפקידו על גיחול. עד היום, מסיבות השמורות עצמן, הם עשו ככל יכולתם לשמר את מקומם של הקבוצות בצמרת הכדורעף. רצון זה, הביא, לעתים, לנרמנות התנהגות שאינן מקובלות בין ספורטאים הכוונה בעיקר לשינוי הקבוצות הללו בליגה הארצית, שלא

"השאיפה: להיות מכבי כדורעף"

יצחק מנור, 33, הוא איש שטחורי הצלחה האלופה הערשה. משנות לבדו, לפני שש שנים נטל לידיו את תיבת מחלקת הכדורעף הפועל בתים. תוכנית הוועד קבעה גם כי מספר הקבוצות יוגדל משלוש לשש, וכי השליטה הבלעדית של ביהם "החשמלית" בפיתוח הכדורעף תוצא מידיו.

בבתים תחולל לחוק את הקבוצה בשחקן רכש וכך נבחר "מאביר שני" מגיסיים "ורים". תחתמו אליהו רבינא ורני לייכטר, לצידם של נסמן אפשטיין ויעקב הרשקו הצעירים. תהליכים פרשו ממילא. את הצעירים הכשירו וגיישו לצוות, כאמצעות המאמנים יוסי גולסברג (מאמן נבחר) הנוער, משה סמן (שחקן לשעבר) ויעקב הרשקו.

לפני שלוש שנים, ראינו כי האליפות איננה משימה בלתי-אפשרית. תשלובת "קיסטל" הורמה 15 אלף דולר. אשתדק קמטנו על מציאת רכישת את אורי חבד רון בורר. עלתו שניהם יותר 450 דולר "חורש" סכום לא יקר ביחס לתרומה ולחזקת שלום הקבוצה. עור ארבע שחקנים משתכרים 1500 דולר. סך ההוצאות יגיע השנה ל-20 אלף דולר. המכירה במחר איננה פיסגת-ההישגים. אנו שואפים להשתלב בליגה האירופית, אולי אף להגיע לצמרת. אהנו רוצים להיות מכבי תל-אביב של הכדורעף הישראלי. לכו אצלנו את טובי השחקנים ואם גניע לשחקנים הגבר בגביע אירופה - זה יהיה תמריץ גדול ודחיפה רבת עצמה קדימה.

עם הפנים לחוד

את אחד משינויי התיפקוד היוזר-מעניינים שבוצעו בשנים האחרונות בכדורעף הישראלי, עשה השנה המאמן שמעון שנהר, כשהסיט את מוטי איוניר מ"עמדתו הטבעית" בקישור, לחוד. עוד בילדים חשבו שהיה הגיוני שמילן החדש של מכבי ת"א בקישור. אבל רכש עוצמה של גוף ובעיטה, ולקה בטכניקה. שנהר שלח אותו קדימה. כיום הוא שני בדירוג המבקיעים (11) ואימת כל הגנה. בן 22 וקובע שבשנה הבאה יהחק באירופה. בשנה ראיתו מבקיע עשר מול המועל במ"ס (0-2).

מה עשה איוניר מול כפ"ס?

מחצית ראשונה	מחצית שנייה	עשירות למסגרת
2	0	עשירות לא למסגרת
0	1	עשירות מדויקות
11	10	עשירות לא מדויקות
4	5	עשירות מוצלחות
1	1	איבודי כדור
4	1	גיחות
0	4	דקות
1	3	עשירות עונשין
2	1	

מהירות

מחיר מאוד עם ובלי הכדור. בעל סטארט משוין ובאחד-על-אחד עם מן לכדור-אור, הוא מנצח בד"כ. בשל כוח הפריצה שלו, היה בקישור עד השנה. גם היום כחלוץ, נסוג אחורה כדי למרוץ ולדרוס לרחבה. מול כפ"ס היה מאומן מדי. עשה זאת רק 3 פעמים.

לחב כחוסר הצלחה. כשנכנס למאבק והכדור צמוד לרגליו, ניסה להסתובב. עיניו נעולות על הכדור הצמוד אליו יותר מדי. שינוי כיוון קטן ביותר (מגן המצריך עקיפת) גורם לו לאבד שנותיהן מהקבוצים מצביים את הכדורעף בפיתוח של תקופה חדשה, עם פוליה להשגים טובים יותר ולהצלחות גם בזירה האירופית.

היחול

עם אמוני עליו שהוא חלש גופנית. לקח עצמו בידים וחזים אפשר להגיד שהוא חזק כשור. שרירי רגליו לא יביישו אף בלם בארץ. זאת, בצירוף תכונה חסודה (מתמחה בכל שמונה), יוצאת מחלק שמעטנים היחידים של "ורים" אין אופקים אותו. אורב לתקל חזק ומשאר לצופים הרגשה של "עני" מה"גליצ"ים" שלו בורחים רבים. מורה עצמו לאורך מטריון רבים דרך ונכח חזק מאוד. מראי אפילו מצבים של חיסול (מאבד כדור) ופוצחו מחר, חזרה, שיש דרכים. היום עם 6 צחובים וביחודית האחרונה נסדלו וטיל עליו קטן - הוא רגוע. שומר על רגליו מול כפ"ס ותקול אחד והצלחה להרגיע מעט את איור טוילינגר.

מסק דין

שנהר יגיע שאיוניר חזק בהבקעה ונסוג במהירות מהאלגנטיות המאמינית קשר חזש. איוניר הצדיק קרי-מחשבה זה. אשתדק הידבה לבשל והיה מאומן בהבקעה (6). השנה יורה מהמחנות. עמדתו הקידמית עשה אתו "טבח" וזה לחבריו (3 פעמים מסר לשער). מירמוביץ' הציבו בקישור הנבחרת. אורב את כוח מריצתו. גם כחלוץ, עיקר כוחו, כשבא מאחור. שנהר הזה אורב לאותו בקישור לצד חשק חכם (מדרבים על בגלייכטר). למכבי אין כוח ולכן מוטי קדימה. הוא אימת ההגנות בעוצמה בעיטותיו ונבחרו לוקח בנחוני ויוד רבים: של חלוץ (גיחה). מכל "סיפורי תולדות" של מכבי ת"א - הוא תחילת כעת שמראה מירות. "מת" להיות מלך השעורים.

משחק ראש

אם רוצה להיות חלוץ טוב, חייב לשפר משחק ראשו. בחניקה וחילוף מאחור, הוא סביר. בנחיה לשער חלש מאוד. ממחר מדי בנחיה. נראה כחסר תירוגל מספיק. נחיתו חלשה ובד"כ לא מאופסת. מול כפ"ס החטיא רק פעמיים. אחת מהן (דקה 26 כשנהר 5 מ' מ' חומשי חומשי ליד המשקוף) צריכה להירשם ביומנו כנקודה שחורה. רגל זה מחשבה, ראש - אינסטינקט ואת זה חייב לשמר.

טכניקה

הטכניקה שלו היא כוחו. עוצמת גופו וכדוריו עושים אותו משובן מאוד כחלוץ. אבל הטטתו קדימה, גורם אחריה נקלוג בתחבובם בסיונותיו (לחוז "חכם" נכחה בין שניים) וזה אב-מאקיסם. מוסר פעמים רבות ליריביו. לכן משתמש בכדוריי-מסירה לאחור. הקלים יותר והמאפשרים שיחורו וריצה למקום אחר. גם טכניקת הכידורו והעברת מון לא מחוקצעים אצלו. שומר מדי על כוחו ו"מששל" לעתים בבעולות אלגנטיות מול יריבים. מיקומו ברחבה, טוב. במיוחד כשדריקס לצידו. איתו יש לו ממש טלמחית בכדוריי-היטס מניחה. בועט הרבה לשער, אבל מתקשה בהשחזרות עם כדור לבעיטה, כשגבו לשער המתחנן שלו נסוגה לקו 20 מ' מהשער, שם בהיטס אחד של כדור, מוטל לבעוט. עושה זאת כמעט מהמקום ובעוצמה אדירה. כדוריו נושקים לדשא או יורדים מהאוויר. הדיוק סביר, בד"כ. דווקא בכדורי העונשין, שהיו עיקר כוחו עד השנה, מתקשה באחרונה. לא מסובב כדורים אלו (במלמיליאן) אלא יורה ישר לשער. החומות המתנוגבות עושות לדוב את מלאכתם נאמנה. כשצויכים בעיטה רק אותו. כש"מחלכש" לו, יודעים שהשוער יהיה מסכן.

מכבי תל-אביב

אלוהים העניש אותי על שונשתי את ירושלים

אומר רני ניימן, יקיר ירושלים שעזב את בית"ר לטובת "כמה גרושים" במכבי ת"א וכיום מאמן את בית"ר רמלה בליגה הארצית ■ "עשיתי טעות כשעבתי את בית"ר. עובתי בית חם ומשפחה. אני מאמץ באלוהים. אני אדם דתי. מאז שעובתי - החלו כל הבעיות שלי. היום לא הייתי חוזר על הטעות הנוראה הזאת" ■

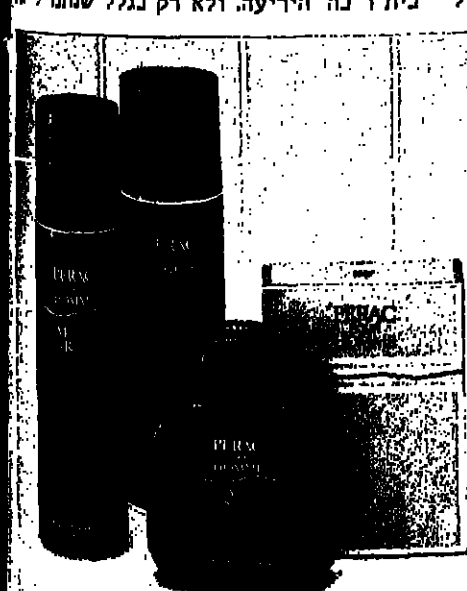
אבי מור

ברוך, כשאנחנו נוסעים לבית חורו בשכונת רחביה, פולט לפעם רני ניימן: "החורו אותו לא ללכת סיגריה קטן. את העשן הוא פולט לאט לאט. רני ניימן הוא שם שלא צריך קידום. בעבר - הכותרות של עיתוני הספורט אהבו אותו. האמת, זו הייתה אהבה הדדית. ניימן אהב את הפנסטאון של הכותרות. מלבד הירגלים והראש שפעלו על מגרש הכדורגל, היה לניימן הרבה מה להניח גם אחרי תוקפת ה-90. הוא מסוג השחקנים שאוהבים לדבר. גם אם לפעמים אין בדברים מסר גדול לאומה. היום רני ניימן חוסם כותרות. אבל הוא כהולט לא מרוצה. החשדות על מכירת משחקים, שהחלו לרבוץ בכמה משחקי הקבוצה שאותה הוא מאמן, מביאים אותו לתחושה קשה. בבית המרווח של אימו, רני ניימן מצית עוד סיגריה. מניח רגל שמאל על ימין. תחושה של מנהל. גם צורת הראיון מקבלת אישיון כזה. ניימן לא מריר אליף. הוא סמתי. הוא יודע מה לומר, כמה משפטים מראש. לפעמים הוא מתקן. כשהוא רוצה

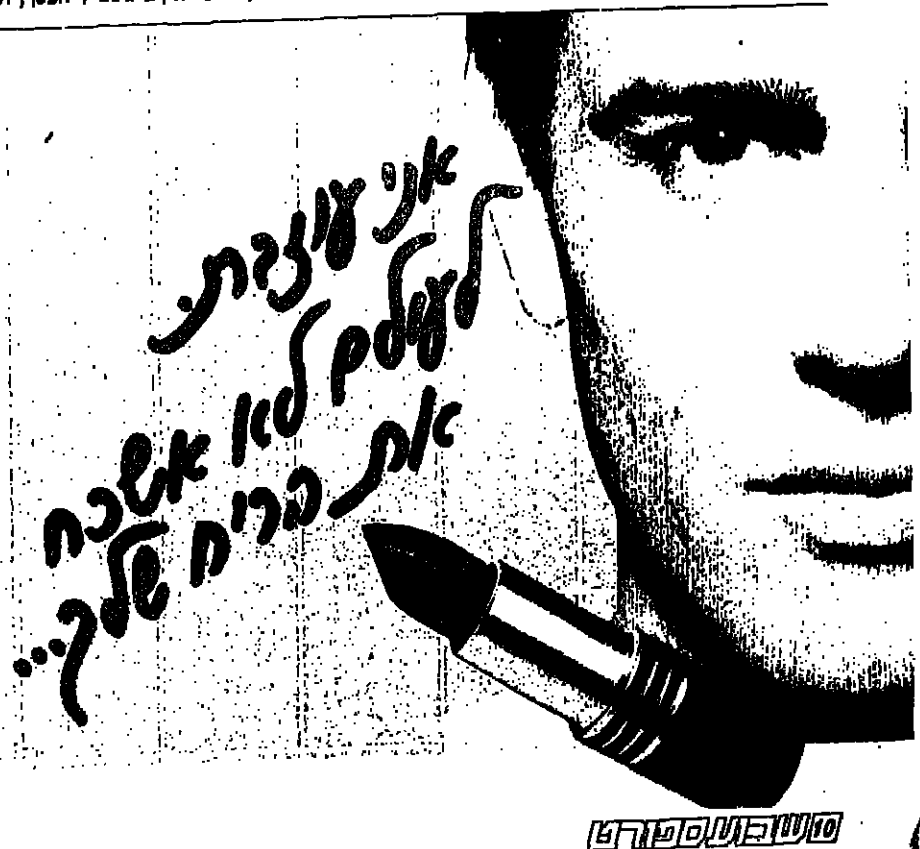
לצטט הוא יאמר לך "פתח מרכאות... סגור מרכאות". בניגוד לכמה מחבריו בבית"ר ירושלים - לא גרל רני בשכונת עזרי. הכדורגל בטח שלא הביא לו תפנית ברשת החיים. הוא גרל בקצפת של שכונת רחביה. אבי, רל, היה את הפרופסורים הגדולים ביותר ברמלה בארץ. הוא זה שעורר את בנו רני לשחק כדורגל. מרופ. ניימן היה תומך נלהב של הקבוצה, לא רק מבחינה כספית. הוא רדף אחריה במשחקי בית חורו. רני היה נשך אחריה. מגיל חמש הוא מסתובב ליד הכדור. או זה היה בשכונה. בגיל 14 וחצי הוא כבר בנער של בית"ר, סוחר אותם לתואר "אלוף האלופים". בגיל 15 וחצי הוא יושב על תקן של ליגה לאומית.

"אסור להתכחש לעובדה שאני לא בחור טיפוש. אם אומר שאני מטומטם - יגידו שאני איננו"

מציניים. וזכור לי משפט של יושב ראש הנהל דא, רובי ריבלין בהקשר של אורי ושליל. לא היה את מלמיליאן תשוקה את ניימן". רני מרבה לצטט בהקשר של אישים לפיה יש לך תחושה שהוא מציב אותם כחמורים טוח אבל שלא חזרה אי הכנה. לניימן יש תפיסה של כאפון עצמאי. זה נשמע הכי טובי ונורו להל אותו אומר משהו כמו: "אני הייתי המנהל של בית"ר כה הדיעה. ולא רק בגלל שנתנו לי

• אפטר שייב • קצף גילוח • דיאודורנט • אריזות • פראק אפטר שייב חזק

היא צריכה הרבה שרירים עכשיו. הבטן שלה רכה, אומר ברמלר. "אלה דברים שאפשר לשנות. אבל יש דברים שקשה לשנות. הרגלים של שנים. וזה כבר לא ילדה. בנושא של מהירות קשה לשנות אצלה. היא צריכה להשתפר בכמה דקות טובות, כי העסק הזה רץ קדימה בעולם". ברמלר, אולט בעבר ומאמן ושל הרס למרני, רכבה שחר. ונעה שטרן, אשתו, מכהן היום כחבר במליקה לספורט הישגי בינניים. הוא מגיע לפארק ע"מי קינעית טלמונית עם וזהב ועל תקן חברי. וזה נהרה תמיד מחליקות תארים לגברים שיעצו מסביבה. מאז שאיליה ברזובא לקח על עצמו את טיפוחה, ילדה בת 14 ממושב בית-עורא, היא נמצאת בעולם של גברים. עסקנים, מאמנים, רצים על המסלול (אחותה, מול שלום, עדיין רחוקה מהרמה שלה. עד שבאה התניקות, גם בבית היתה אשה יחידה).

בעלה, צביקה, עשה מרחק גדול מהנקודה שבה החלו את חייהם המשותפים. אולי בזכות זה. והבה. היום הוא תומך נלהב שלי". האשה הקטנה הזאת (1.57 מ'), השפילה לנווט את מאווייה בין המוסכמות והחצים. גלעד וינגרטן אומר: "פרטימנישן. נחישות והחלטת של זהבה היא תכונה מוצנעת. אין בה עוצה פנים. אין חזית מצלמות, אין לה אגרוף לרפוק על שולמות. היא רצת'מרתון עד תוך-קריכה. הריצה תהיה מניינת אותה. אילו אפשר להתקדם בלי עינות ומר"ם עם עסקנים, זה היה נחמד". היא לא טילה לתורל מן הריצה לאורך זמן ומי שירד אליה, אסור להיבן את זה. היא רצתה בית וילדים והיא רצתה גם לרוץ במרוצים, שלא מטפחת אתלטים, אלא ככל שהם מפגינים תוצאות מהירות, וגם או תומכים דחוסים.

כשאיגדה עם הבטן, את מרוץ רמת-השרון לפני שנה והיא שיכת עתה לאגודת הספורט המקומית. שאל אותה כתב מקומון: מתי את רוצה במרוץ הבא? ענתה לו. כבר היו לה פרישות. כשנישאה היתה בת 17, מלפת ריצות השדה בארץ. אורכך ילדה שני תינוקות בצפיפות. ברזובא חשב שהתאולטיקה הישראלית איבדה אותה. ב-19 לארץ, בעוד יומיים, היא תשתתף במרוץ תחרותי, שאותו היא מארגנת גם השנה. 10 ק"מ. בעוד פראנס שכיכלה. היא מחזיקה בשיא הארצי לנשים (34:37 דק').

יש בה איור קלות היום, הנוכעת מכללות. שמואל שלפני האולימפיאדה היתה צריכה לעמטס וזה רעשם מסביב, כדי להתרכז במשימה שנטלה על עצמה. הדירה שלה היתה קטנה או, המכונית נמכה, היה מחסור במזמנים לימיון מספלת לילדים עכשיו, אחרי שעשתה כבר כמה דברים. היא עדיין שוקלת את הניסוחים שלה, אבל בקולה כבר אין רגנה. היא יפה יותר. עוד חלק וגוף קומפקטי וזה ברשונה גם קודם. עכשיו יש בעיניה איור נוכח עליה. "נעים להמצא בחברתך", אומר בששון כספי, מרתוניסט חובב, שחולך לוזהבה באופניה בדרך הארוכה עד כה, לא השאירה נוטרי טעה. אפילו אליה ברזובא, שכאב את הפרידה מניימו שבתה בעצמאות ב'81, פגש אותה היום בקרס מאמנים בווינגייט במכס אוהד. "היא מתעניין בעשייה, עוקב אחרי מה שכתוב עלי בעיתון". והבחינה שלה, התיוך המהירה, שמעט אינו חולף מפניה שלה. אולם מאמנים, אולי, לאוסי המתבודד של הקבוצה שלה. אבל אחרי שהיא מקשיבה לכל ופועלת בינה לביתה, היא בחורת בערינות רק את המאמנות לה.

אחרי חודשים של הנקה

את רוצה כוכב קודם תגדל כוכב שיתחרה בו. איציק ברמלר למד את משפט המפתח הזה במרוצה באירופה יורדים איר לרשן כוכבי תולטיקה. "כאן לא מרעפים", מנסחת וזהבה. היא היתה משרה עם עצמה. באימונים היא רצה בחברת גברים. אבל זה לא זה, כי אם הם יותר טובים ממני, או אני אומרת לעצמי טוב, הוא גבר, ואני מלחל לעצמי על זה שאני לא טובה כמוהו". וזה עדיין לא בכללת ברשימת הספורטאים

ברכת הדרך מלווה אותה: "היא צריכה מאמן"

★ רוד אייגר מלווה את זהבה שמואלי במעט מתחילת דרכה. עם אליה ברזובא אירגן את מרתון הכנרת הראשון, שבו השתתפה. שמואלי היתה גם חברה באגודה העצמאית "אילוח", שאייגר וברזובא הקימו בזמנם. אייגר, שמאגר התוצאות בזכרונו מכיל את כל האתלטיקה הישראלית, שמח על ההחלטה של זהבה לשוב לפעילות. ערב תחילת אימוניה הסרירים הלכה אליו לשמוע על סיכוייה. אייגר שלח אותה לעבודה קשה עם ברכת הדרך. הוא סבור שיש לה פוטנציאל להגיע לשעתיים ושלושים. מה אתה יודע על רצות לאורך ליווח? גיל 31 הוא גיל צעיר לרצות מרתון בעולם. מעבר לגיל 40 הן שוכרות בעולם שיאים ואוספות מדליות. יכול להיות שאחרי לידה לנשים יש כוח נפשי ורצון עז, הן מתעלות על עצמן. גם הגוף מתחשל במכתן הלידה.

מה עול לחקשות על זהבה עתה? אין בארץ אוליה שרוחפת להישנים. הממסד הספורטיווי רואה ברוז'לוס'אנגלס סוס מת. וזהבה לא תוכה לתמיכה עד שתוכיח את הדיסק. בספורט הישגי מטפלים עכשיו ב-20 אתלטים. וזהבה, האתלטית הבכירה שלנו בשנים האחרונות, אינה נמנית עימם. לקראת לוסיאנגלס עורו לה קצת, היום זה לא קיים. היא צריכה לעבור את השלב הזה של התכונה הקשה, עד שתוכיח את עצמה. היא גם צריכה מאמן. עליה לכנות עתה מהירות למרחקים קצרים לקראת אליפות העולם, ואחר כך להתחיל להתכונן לאולימפיאדה. היא צריכה עין ביקורתית עכשיו, היא מציגה את מה שזרתי יכולה לעשות בעצמה.

מה העקבה שלך לגבי הישגיה הצפויים? יש לה כל התנאים להיות שוב תציגנה הבכירה שלנו באולימפיאדה. רק התנאים עוללים להפריע לה, כלומר, קשיים חיצוניים. עם מאמן ותנאי עבודה אני מאמץ שתוכל לשפר את הרמת מעבר למה שהיתה בלוסיאנגלס.

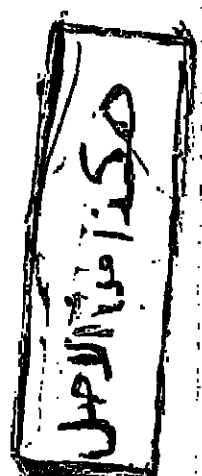
לה מתאוס שצריך לעשות עוד הקפה. התעוררתי מזה שראיתי אותה בערב, בריאה כמני וכמור". זה לא הזמן לחזור לעבודה תחת פיקוח של מאמן? וזהבה נשמט עמוק. עדיין שותה מחות מדי, הרגל לא טוב שלי משנים", אולי בגלל שאין עין מפקחת. כן, אני צריכה משהו עם עין מקצועית. משהו שמכין טוב בנושא. לא שירד לי היום עושים ככה, מחו ככה, אלא שירדך אותי כאופן אובייקטיבי. אני מסתכלת על מה שעשיתי בחצי השנה האחרונה. לא עשיתי מספיק עליות, לא עברתי על תמרצות, שרירים. אולי ירדו לי סוג אחר של אימונים. אבל קשה לי למצוא משהו מתאים. אני צריכה שיהיה לי אמרגן, כי אם אני מתחככת בבוקר במשרים, או האימן אחרי-הצהריים רופס, לא יוכלו גם לריב וגם לרוץ. אני צריכה אדם שיהיה מקצועי וגם יהיה אדם טוב. אולי קשה למצוא משהו כזה".

יש רחיפה כלכלית

גלעד וינגרטן אומר, שמלבד הרצון העז לרוץ מתוך אהבת העניין, יש גם שאיפת כלכליות. את זהבה לא תשמע מבטאת אותן. "בשמנניעים כבר לתוצאות", אומר וינגרטן. "יש רחיפה כלכלית. אולי לא קונים מרצם, אבל לפחות יש כיסוי למאמן. כשנרטה ריץ מנצח במרתון ניו-יורק היא מקבלת 40,000 דולאר. או נכון, שבארץ לא מדובר על סכומים כאלה, ובחורף שלא על תמיכה ממשלתית, אלא של חברה מסחרית, אבל אם יש הישגים, אפשר להתייחס".

שמואלי, שלעולם לא תתנבא בכרב תוצאת המרתון הבא שלה (הוא תלוי ביותר מדי גורמים, כמו מזג אוויר, אופי המסלול, הכושר שלי כמות יום", מתוויחסת לכל יום לפי התו. בבוקר היא מנערת שטיח בחלון, מניח מרוככות באיוו עשיתי אחרת, מרותקת משיכון הרכבת שבו היא גרה. אורכך היא מתענגת על מראה התינוקת הישנה. הנאות החיים מתמזגות אצלה בשיגרה ביתית. פעם כשכרע היא רוקעת ריקורי עם. כיומן שלה רשומים בקפידה המרחק שעשתה בכל יום, ההרגשה הפיזית אחרי האימון, והתאריך של המרתון הבא. אחרי יהיה באפריל-מאי בשנה הבאה, חורף. אחד בספטמבר '87, באליפות העולם, רומא. סינול, בעוד שנתיים, היא המטרה הריאלית ביותר בעיניה. לחסרים אותה על המסלולים בארץ, היא לא מביטתה השתתפות במרתון הכנרת הבא. "למרות להיות סכלנית. אני יודעת מה אני רוצה מעצמי, או אני עובדת של אחרי שלב ולא נלחצני". וזהבה שמואלי כבר לא ילדה סטנה. ■

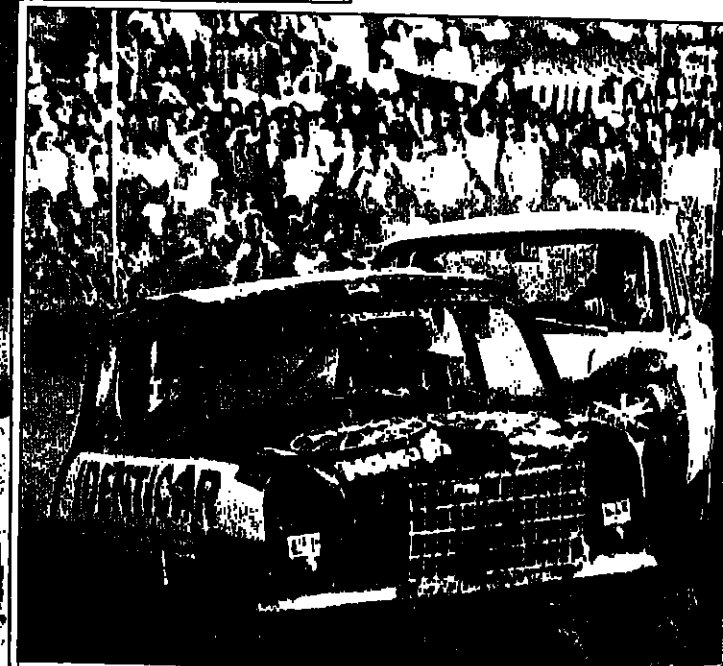
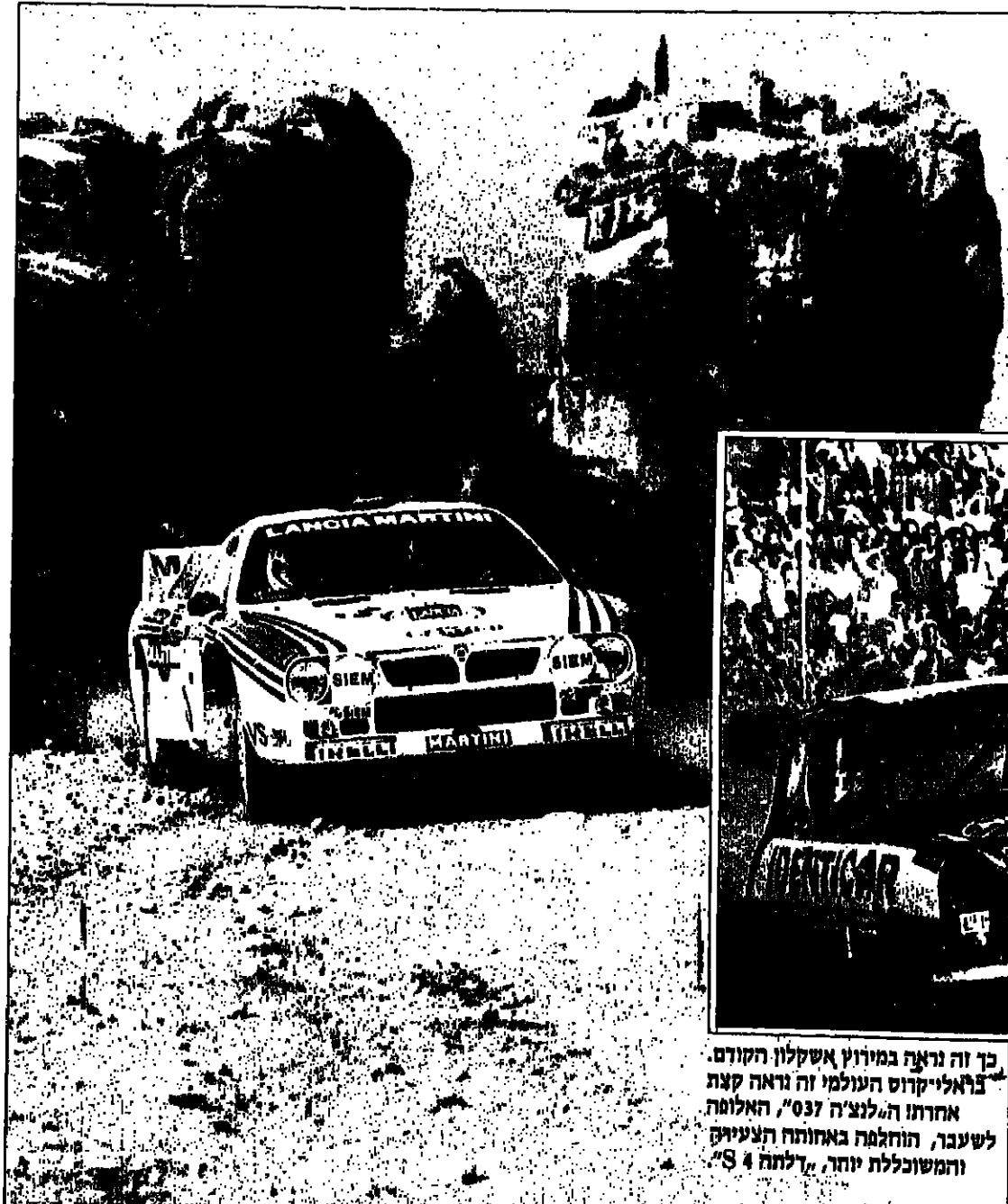
שמואלי

מכוניות

אדוארד אמלר

ריאלי יוקר מלאוד

כך זה נראה במירוץ אשקלון הקודם. בריאלי קודם העולמי זה נראה קצת אחרת. ה"לנציה" 360, האלמות לשעבר, הוחלפה באחוזת הצעירה והמשוכללת יותר, "רילית 4 S".

לחובבי המירוצים שיגיעו ב-28 באפריל למסלול אשקלון, מצפה הפתיע. תחרות הריאלי קודם השנה לא חזרה דומה לזו הכתיית והצנועה שנה עברה שם אשתדק.

כמעט כל המכוניות שישתתפו באירוע זה, גביע המרינה במירוצי מכוניות, שופרו במיוחד לקראת הקיץ הממונע. לא נראה עוד חובבי נוח או גישה ספונסאנית ואילתוריים, כעבר. גם משתתפי המירוצים הבינו כי יש להאמץ את המכוניות לחידושי הטכנולוגיה - והתקנת טכנולוגיות חשמלית ברבם, כמקובל בעולם, מ"חשבוני" בעיקר הוצאה כספית. באשקלון, אסוף, כמו במירוצים אחרים כסף יחידה בסך ווא רק נהג בנהג.

דמי הושתתפות בתחרות, השנה, התייקרו. ביטוח החובה השנתי למכונית שממירדן מגיע ל-360 ש"ח. דמי החבר במירדן המוטורי - 60 ש"ח. לוח יש להוסיף דמי הרשמה למירוץ עצמו, הוצאות לינה וגדירות הרכב למסלול - כך שההוצאה השנתית על התענוג הזה עשויה להגיע ל-2000 דולר, סכום שאינו כולל את מחיר המכונית המשתתפת בתחרות, קל וחבר שדמיים של השיפורים המיוחדים. הבנה המכונית לקראת עונת מירדן אשקלון היא סיפור בפני עצמו. כבר עתה ידוע כי המשתתפים החליפו מן עשרות חלקים, הרכיבו מגנעים משוכללים, בולמי זעזועים מיוחדים, חיש שילדור, איתרו באירופה חתיכות חילוכים יתדות למירוצים - והביאו אותן לישראל. רכשו לעצמם סרכלי טיטה טיטי אש מתוצרת חוץ, כמובן - הכל על מירדיות הקטן.

בעל הרכיב הובאו מחו"ל ציוד ייחודי לריאלי קודם, חריש משוכלל משועשע ביותר - המלה האחרונה בעיר

לם הרכב. ידוע על אחד שהזמין על חשבון לאשקלון שני מורים פרטיים מאירופה, כדי שיאמננו במיוחד על המסלול הישראלי, ולצרכיו. כל אחד רוצה להיות אלוף ישראל - אבל התענוג הזה, וגם היוקרה, יעלו הפעם כסף רב. אינני יודע כמה זה עלה לאחרים - אני יודע כמה זה עלה לי וכאשר אני נוכר בסכומים שבהם שונתרו לי על הראש.

אין פלא, שנוכח ההוצאות הכספיות וההכבדות, נסוגו חלק מחיבאנים, נית ששופלה במשאבים צנועים, יח"סיה, דומה למצבו של אלת המעניין

השתתפות. אלפא רומיאו, "פז" ו-קלבר". כמה קבוצות תופקו. נותרו רק אלה ה"שרופים" על העניין ושרדו אים בתחרויות אשקלון מכשיר לקידום מכירות, או שהענק, כספורט, מרתק אותם. על אלה נימנים "צמפיון מוטר" דורס המנוסה, מוסך "אלכס" באשדוד ומוטי, השמלאי מהמסך המרכזי של קפריש. מוטי הכין בעצמו את האלפא סוד T1, 1300 סמ"ק לחברו הנחג צורג' קורשיה.

מצבו של נהג הרוצה להשתתף כי"ם במירוצי אשקלון והוא מצויד במכ"ם נית ששופלה במשאבים צנועים, יח"סיה, דומה למצבו של אלת המעניין

שבתון ספורט 2

BMX

"שולחן אוויר"

נכון, לגובה מססיק, ליציבות וחפזה אומץ. תורו שאומץ לב חיוני כן מאר, כמו בכל התרגילים עצמי השי מה שמבצעים אמני ה"אמאבס".

מגיעים לראמפה בנסיעה מהירה מאר, קופצים כמה שיותר גבוה כפי הגובה מטים את הכידון לכיוון שאלי רגליים. כתוצאה מכך החלק האחורי של האופניים נוטה לצד. מיר אור כי יש להוריד את הכידון לכיוון הקדמון הרגליים מרימים את האופניים מוחם - ואז מגיעים ל"פוזד" שכתמונה 3.

כך לחזור לקרקע יציבה יש לבצע את הפעולה ההפוכה להרים את הכידון, להוריד את הרגליים, ליישר את הכידון לקראת הנחיתה ולשמוע על וקיפות הגוף.

אמנם, ההסבר איך עושים את זה הוא ארוך - אבל כל התרגיל נמשך שניות בודדות...

אלי אלב

ממציא התרגיל הקשה והמסוכן הזה כינוה משום מה "שולחן אוויר" - אולי "השערה" עליו היא כהחלט מכי צע ממרעה ראשונה המחייב אימונים רבים.

ראשית, יש לדעת לבצע קפיצה גבוהה ולהשיג בה יציבות באויר. אך לפני שתנסו אותה - ואל תשכחו את כל אמצעי הבטיחות והרוששים, שיש להקפיד בהם - כדאי לשים לב לכלי לים.

הכלל היסודי, העיקרי: חובה לקי מרן לגובה מדיכ. מדוע? כדי שהריר כב יוכל להטות את אופניו למצב המי תואר בתצלום מס. 3 וממנו לשוב למצב שבתצלום 5.

תחילתו של התרגיל, בראמפה גבוהה שמאפשרת גם להשיג מרחק. בראמפה הוו תביא אתכם, בביצוע

ספורט 2

